

N:o 261.

Af Herr C. J. Kjellman: Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t, angående upphäfvande vid presterliga befordringar af indigenatsrätten.

Riksdagen anhöll i underdånig skrifvelse den 14 Maj 1867 hos Kongl. Maj:t, med uttalande af den åsigt, att det vore önskvärdt, det rättigheten att söka prestsysslor öfver hela riket kunde hvarje prestman medgifvas utan hänsyn till hvilket stift han tillhörde. Häröfver behagade Kongl. Maj:t höra sist sammanträdande Kyrkomöte, hvilket dock fann för godt att härtill icke lemna samtycke, hufvudsakligen anförande såsom skäl, att hvarken för presten eller församlingstvården skulle vara gagneligt, att för presterskapet i allmänhet öppnades utsigter till presterlig befordran inom ett alltför stort område, hvarigenom transportsökandet skulle blifva vida allmännare, än nu är händelsen, att fördelarne för presterskapet i sjelfva verket icke blefve större än för närvarande, att den viktiga uppsigten från stiftsstyrelsernas sida öfver prestens lära och lefverne skulle i väsendtlig mån rubbas och styrelserna komma att sakna den närmare personliga kännedom om presterskapets nit och försigtighet i embedets handhafvande, hvarå vid förslags upprättande afseende skall fästas, och att derigenom grunden för hela den nuvarande stiftsindelningen blefve rubbad samt församlingarne till stor del betjenta af församlingslärare, hvilka voro främmande för de särskilda orternas egendomliga förhållanden.

I allmänhet kan väl icke nekas, att en fördel skulle beredas presten genom medgifvande af rättighet att söka öfver hela riket, och församlingstvården torde afse människans andliga och icke materiela vård, hvadan den ej heller kan vara beroende af orternas egendomliga förhållanden. Stiftsindelningen lär icke heller på minsta sätt derigenom rubbas, och vid förslags uppsättande vore ju ett tjenstebetyg från det stift, der sökanden är tjenstgörande, den handling, som visade hans uppförande i lära och lefverne samt det nit och den försigtighet, han ådagalagt i embedets handhafvande. På grund af hvad jag nu anført, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade besluta och i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t behagade ånyo af näst sammanträdande Kyrkomöte äska samtycke till en så beskaffad förändring i Kyrkolagen, att det tillåtes prest att utan afseende å stift söka befordran öfver hela riket.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

C. J. Kjellman.

N:o 262.

Af Herr A. v. Proschwitz: Om ändring i Kongl. Brevet den 8 Februari 1825, angående villkoren för erhållande af grustägt till allmänna vägars underhåll.

Genom Kongl. Brevet den 8 Februari och Kammar-kollegii cirkulär den 4 Mars 1825 är förordnad, att väghållare af allmänna vägar skola, för att på inegor få taga grus till deras underhåll, till Häradsrätten inkalla jordegare med begäran att Rätten ålägger denne att emot ersättning tillåta grustägt.

Det torde vara uppenbart att det betydligt ökar väghållningstungan för hvarje enskild väghållare, som har sin väg så belägen att han behöfver vidtaga denna åtgärd för erhållande af grus på inegor; hvarför han äfven heldre kör långa vägar till grustägt på utmark än vidtager ofvannämnda åtgärd. Till lindring för väghållare får jag derföre föreslå,

att kronobetjeningen å Kronans vägnar åläggas utsyna grustägter till allmänna vägars underhåll med bestämmande af ersättning derför, der ej grus fritt får tagas, med rättighet för den härmed missnöjde att i laga ordning anföra besvär.

Stockholm den 28 Januari 1869.

A. v. Proschwitz.
